ବିଜୟ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ବନାମ

ଜାଦୁ @ରାମ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ

ଡିସେମ୍ବର 13,2002

[ୱାଇ. କେ. ସବରୱାଲ ଏବଂ କେ. ଜି. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣାନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଅଦାଲତ ଅବମାନନା ଅଧିନିୟମ, 1971; ଧାରା 19:

ଜାମିନ୍ ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥାପନ ସତ୍ତ୍ୱେ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଅଧିକାରୀ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ-ଅବମାନନା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ-ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଅବମାନନା ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବୈଧାନିକ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ - ଆବେଦନରେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ:ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ଅବଜ୍ଞା କରାଯାଏ, ମକଦ୍ଦମାକାରୀଙ୍କୁ ବିନା ପ୍ରତିକାରରେ ଛାଡିଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ନଚେତ୍ କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତି କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ, ବରଂ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଶାସନ ବଦନାମ ହୋଇଯିବ -ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଚିତଭାବରେ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଅବମାନନା ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ଦୋଷୀ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଳମ୍ବରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା --ଗ୍ରହଣରେ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ : କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଆନ୍ତରିକତା ନଥିଲା କିନ୍ତୁ କେବଳ ଦଣ୍ଡରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା-ତେଣୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଦୌରା ଜଜ୍ ତାଙ୍କୁ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ଜାମିନ ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଉତ୍ତରଦାତା, ଆବେଦନକାରୀ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗିରଫ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଦୌରା ଅଦାଲତଙ୍କର ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଦ୍ୱାରା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭୁଲ କରିଥିବା ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅବମାନନା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅବମାନନା ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ 7 ଦିନ ପାଇଁ ବୈଧାନିକ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନୁସନ୍ଧାନ ସମ୍ଭାବ୍ୟତା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏବଂ କୌଣସି ସ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇନାହିଁ; ଏବଂ ସେହି ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନକାରୀ/ଏସଡିଓ ଏବଂ ଏସଡିପିଓ ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଜାମିନ ଆଦେଶର ନକଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲେ ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି କୋର୍ଟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି: **1.1** ଏହା ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକହିତର ବିଷୟ ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ପାଇବା ପରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ବିନା ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଆଦେଶକୁ ଅବଜ୍ଞା କରାଯାଏ, ଲୋକମାନେ ଅସହାୟ ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

1.2. ଆଇନ ର ନିୟମ ହେଉଛି ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସମାଜର ମୂଳଦୁଆ । ନ୍ୟାୟପାଳିକା ହେଉଛି ଆଇନ ର ନିୟମର ରକ୍ଷକ । ଯଦି ଆଇନ ର ନିୟମକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସମାଜ ପ୍ରତି ଏକ ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ଦଣ୍ଡମୁକ୍ତି ଭାବରେ ଅବଜ୍ଞା କରାଯାଏ, ତେବେ କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମକଦ୍ଦମାକାରୀ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ, ବରଂ ନ୍ୟାୟର ସମଗ୍ର ପ୍ରଶାସନ ମଧ୍ୟ ବଦନାମ ହେବ ।

1.3. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ମାମଲା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅଧିନିୟମ ଅଧିନରେ ଚାଲୁଥିବା ଏହି ଅବମାନନା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଅର୍ଦ୍ଧ-ଅପରାଧିକ ଅଟେ । ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣ କରିବାର ମାନଦଣ୍ଡ ହେଉଛି ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପରି । ତେଣୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

1.4.ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାସଭବନରୁ ସକାଳ **7.30** ମିନିଟରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମା' ଜାମିନ ଆଦେଶର ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦେଖାଯିବା ସମୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ଏକମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଆଦେଶକୁ ଅନୁସରଣ କରିନଥିଲେ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସମାନ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସମୟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କରିବାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ରହିଥାଏ । ଏହା କୌଣସି ଫଳପ୍ରଦ ନୁହେଁ ଯେ ଗୋଟିଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା କହିଥିଲେ ଯେ ଜାମିନ ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ସମୟରେ 'ଚିରି' ଯାଇଥିଲା, ଅନ୍ୟ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହା 'ଗୁଡ଼ାହୋଇ' ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଆଦେଶ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ତାଙ୍କ ମାଆ 'ଘଷାଥିବା' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଆଦେଶରେ କିଛି ହିଂସାତ୍ମକ ଚିହ୍ନ ରହିଛିକି ବୋଲି ଜାଣିବା ପୂର୍ବରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜାମିନ୍ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଯଦି ତାହା ସେପରି ଥିଲା, ତେବେ ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ସତ୍ତ୍ୱେ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେହି ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥାଆନ୍ତେ । ଆବେଦନକାରୀ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହି ମାମଲା ଏକ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନର ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଉପରେ କଥିତ ଆକ୍ରମଣ ସହ ଜଡିତ, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲେ ।

1.5. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ମିଳିପାରି ନାହିଁ ଯେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିଶୋଧର ପରିଣାମ ଥିଲା ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ଦାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ସୟଦ ହାସିବୁର ରହମାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [2001] 3 **ଏସସିସି 739 ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ।**

2. ଦୌରା ଜଜ୍ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାଧୀନତାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ ।ପ୍ରା ୟ 12 ବର୍ଷ ଅତିବାହିତ ହେବା ପରେ ହିଁ ଆବେଦନକାରୀ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି । କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ଆନ୍ତରିକ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ କେବଳ ଦଣ୍ଡରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ବିଳମ୍ବ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ପ୍ରକାରର ମାମଲାରେ, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ଜାମିନ ଆଦେଶକୁ ଅସମ୍ମାନ କରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରନ୍ତି କାରଣ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଉପରେ କଥିତ ଆକ୍ରମଣର ମାମଲା ହୋଇଛି, କେବଳ ଜୋରିମାନା ଦଣ୍ଡ ନ୍ୟାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିବ ନାହିଁ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 441/1993

ତା 7.4.1993 ରିଖରେ ଫୌଜଦାରୀ ସଂଖ୍ୟା ଏମ. ସି. 124/1992 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଆସିଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ରାଜ କୁମାର ମେହେଚ୍ଚା, ସୁଶ୍ରୀ ଏମ୍. ସାରଦା ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ସୁମନ କୁକ୍ରେତି ।

ଜନରଞ୍ଜନ ଦାସ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ

ନ୍ୟାୟମୁର୍ତ୍ତି ୱାଇ. କେ. ସଭରୱାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀମାନେ ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ବାହିନୀର ସଦସ୍ୟ ହେବାର ଆଶା କରାଯାଏ । ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ସେମାନେ ଅବମାନନା କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଦମନ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହା ବେଶୀ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଆଦେଶର ଅବଜ୍ଞା ଫଳରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାଧୀନତାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୁଏ । ଯଦି ଆଇନର ରକ୍ଷକମାନେ, ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ, ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ଅବମାନନା କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଦଣ୍ଡର ପ୍ରବଧାନର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ସହିତ ସମଗ୍ର ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଦେବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଏହିପରି ନିନ୍ଦନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍, 13 ନଭେମ୍ବର 1990 ମସିହାରେ, ସେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପୁଲିସ ଥାନାର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲେ । ସେହି ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନର ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ରିପୋର୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 30 ତାରିଖ, 1990

ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଡ୍ୟୁଟିରେ ଥିଲେ, ଦେବୀ ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ବିସର୍ଜନ ଦିନ ଥିଲା, ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିମା(ମେଢ)କୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାଟ ଛାଡିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ମାମଲା ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା ।

ଏବେ, ସ୍ୱୀକୃତ ତଥ୍ୟ । ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲାରେ, ଉତ୍ତରଦାତା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 13 ନଭେମ୍ବର 1990 ମସିହାରେ ସକାଳ 7 ଟା 30 ମିନିଟରେ ତାଙ୍କ ବାସଭବନରୁ ଗିରଫ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ପୋଲିସ୍ ହେପାଜତରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 14 ନଭେମ୍ବରରେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମାମଲାରେ ଉତ୍ତରଦାତା 6 ନଭେମ୍ବର 1990 ମସିହାରେ ଦୌରା ଜଜ୍ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାମିନ ଆଦେଶ ପାଇଥିଲେ । ନଭେମ୍ବର 7 ତାରିଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଜାମିନ ଆଦେଶର ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ପାଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 14 ନଭେମ୍ବରରେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର କରାଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଓକିଲ ଦୌରା ଜଜ୍ ଙ୍କ ଆଦେଶର ଏକ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି, ତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏକମାତ୍ର ବିବାଦ ହେଉଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଗିରଫ ସମୟରେ ଜାମିନ ଆଦେଶର ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଅବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ କି ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଏହା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । କଟକର ଦୌରା ଜଜ୍ ଙ୍କ ଠାରୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିବା ଅବମାନନା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଜାମିନ ଆଦେଶ ନକଲ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା କଥାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ପ୍ରମାଣର ସଠିକତାକୁ ବିଚାରକରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଜାମିନ ଆଦେଶର ନକଲ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅବମାନନା ଅଭିଯୋଗରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସାତ ଦିନ ପାଇଁ ବୈଧାନିକ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅଦାଲତ ଅବମାନନା ଅଧିନିୟମ, 1971 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 19 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଏହା ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକହିତର ବିଷୟ ଯେ ଲୋକମାନେ, ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଆଦେଶ ପାଇବା ପରେ, ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ବିନା ଏପରି ଆଦେଶର ଅବଜ୍ଞା କରାଯାଏ ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଅସହାୟ ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ମହାଧିବକ୍ତା *ବିହାର ବନାମ ଏମ୍. ପି. ଖାରୀ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍, [1980]* 3 ଏସ. ସି. ସି. 311, ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ "...ଏକ ଅବମାନନା ଆଚରଣ ଭାବରେ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ, ଯାହା ନ୍ୟାୟିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଅପବ୍ୟବହାର ଏବଂ ପରିହାସ କରେ ଏବଂ ଏହିପରି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ବାହାରେ ଏହାର କ୍ଷତିକାରକ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଶାସନରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ । ନ୍ୟାୟର ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଏବଂ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ପ୍ରଶାସନରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଏକ ସ୍ୱାର୍ଥ, ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ଏକ ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱାର୍ଥ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ

ରହିଛି, କାରଣ ଯଦି ନ୍ୟାୟ ଏହିପରି ପରିଚାଳିତ ନହୁଏ, ତେବେ ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନତା ନଷ୍ଟ ହେବାର ବିପଦ ରହିଛି । ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଶାସନରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅବମାନନା ବୋଲି, 'ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅବମାନନା' ବିରୁଦ୍ଧରେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷା ଆଦେଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ଏବଂ ଆଦେଶର ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ ଯାହା ନ୍ୟାୟର ପ୍ରଶାସନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ, ପ୍ରତିକୂଳ, ବାଧା କିମ୍ବା ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଆଇନ ର ନିୟମ ହେଉଛି ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସମାଜର ମୂଳଦୁଆ ।ନ୍ୟାୟପାଳିକା ହେଉଛି ଆଇନ ର ନିୟମର ରକ୍ଷକ । ଯଦି ଆଇନ ର ନିୟମକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ସମାଜ ପ୍ରତି ଏକ ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ଅମାନ୍ୟ କରାଯାଏ, ତେବେ କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମକଦ୍ଦମାକାରୀ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ, ବରଂ ନ୍ୟାୟର ସମଗ୍ର ପ୍ରଶାସନ ମଧ୍ୟ ବଦନାମ ହେବ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ମାମଲା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାମିନ ଆଦେଶର ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଏବଂ ଏହାର ସର୍ତ୍ତ ସମେତ ମାମଲାରେ ଥିବା ମୂଳ ରେକର୍ଡର ଅନୁଧ୍ୟାନ ପରେ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ମେହେଟ୍ଟା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ସ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ ବିନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ଭାବ୍ୟତା ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯେତେବେଳେ ଆଇନର ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ଯେ ଅବମାନନା ଅଭିଯୋଗ କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ସମୟରେ, ଶେଷରେ ନିଜେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କୁ ବିଞ୍ଝ ଦୌରା ଜଜ୍ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାମିନ ଆଦେଶ ପାରିତ ହେବା ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କର ସଚ୍ଚୋଟତାକୁ ଦର୍ଶାଏ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ତାହାର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ କାରଣ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିବା ମାମଲାରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବା ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ସେ କେବଳ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରିନଥିଲେ । ଆହୁରି, ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଗିରଫ ହେବା ପରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତେଜନାକୁ ନେଇ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନକୁ ଆସିଥିବା ଏସଡିଓ ଏବଂ ଏସଡିପିଓଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଜାମିନ ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଯୁକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଆମର କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଅବମାନନା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡିକ ଅର୍ଦ୍ଧ-ଅପରାଧିକ ଅଟେ । ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣ କରିବାର ମାନଦଣ୍ଡ ହେଉଛି ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପରି ।   ତେଣୁ, ଅଭିଯୋଗକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ପଡିବ

(ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ଦାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ସୟଦ ହାସିବୁର ରହମାନ ଏବଂ ଓଆରଏସ, (2001) 3 ଏସସିସି *739 ମାମଲା ଦେଖନ୍ତୁ ।*

ତଥାପି, ଆମେ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାସଭବନରୁ ସକାଳ 7ଟା 30 ମିନିଟରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମା' ଜାମିନ ଆଦେଶ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦେଖାଯିବା ସମୟରେ ସେହି ସମୟରେ ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁସରଣ କରିନଥିଲେ ।ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସମାନ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସମୟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କରିବାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ରହିଥାଏ । ଏହାର କୌଣସି (ପରିଣାମ) ନାହିଁ ଯେ ଗୋଟିଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା କହିଥିଲେ ଯେ ଜାମିନ ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ସମୟରେ 'ଚିରି' ଯାଇଥିଲା, ଅନ୍ୟ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହା 'ବିଡା ଭାବେ' ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଆଦେଶ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ତାଙ୍କ ମାଆ 'ଘଷାଥିବା' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର   କରିଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହା ଜାଣିବା ପୂର୍ବରୁ ଯେ ଏଥିରେ କିଛି ହିଂସାତ୍ମକ ଚିହ୍ନ ରହିଛି । ଆବେଦନକାରୀ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଯଦି ତାହା ଏପରି ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ସତ୍ତ୍ୱେ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେହି ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥାଆନ୍ତେ । ଆବେଦନକାରୀ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହି ମାମଲା ଏକ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନର ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଉପରେ କଥିତ ଆକ୍ରମଣ ସହ ଜଡିତ, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିଶୋଧର ପରିଣାମ ଥିଲା ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହିପରି ବିଶ୍ୱାସ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଜାମିନ ଆଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିବାରୁ ଉତ୍ତେଜନା ଦେଖାଦେଇଥିଲା । ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନ ପରିଦର୍ଶନ କରିବା ସମୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏସଡିଓ ଏବଂ ଏସଡିପିଓ ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କିଛି ନଥିଲା । ଏହା କାହାରି ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେ ସେହି ଅଧିକାରୀମାନେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ର ଅବମାନନା ମାମଲାରେ ଉଚିତ ଭାବେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରେ । ଏହି ଘଟଣା 1990 ମସିହାର ଅଟେ । ଦୌରା ଜଜ୍ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାଧୀନତାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରାୟ 12 ବର୍ଷ ବିତିଯିବା ପରେ ହିଁ ଆବେଦନକାରୀ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଆବେଦନକୁ 1993 ମସିହାରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମାମଲା ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ବିଚାରାଧୀନ ରହିଛି । କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କେବଳ

ନଭେମ୍ବର 30,2002 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ଆନ୍ତରିକ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ କେବଳ ଦଣ୍ଡରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଆମ ବିଚାରରେ, ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ବିଳମ୍ବ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ଶେଷରେ, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ କାରାଦଣ୍ଡ ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଜରିମାନା ଲାଗୁ କରାଯାଉ । ଏହି ପ୍ରକାରର ମାମଲାରେ, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ଜାମିନ ଆଦେଶକୁ ଅବଜ୍ଞା କରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗିରଫ କରନ୍ତି କାରଣ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବାର ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି, ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ କେବଳ ଜୋରିମାନା ଦଣ୍ଡ ନ୍ୟାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଏସ୍. କେ. ଏସ୍. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ବୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଅନୁବାଦକ, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ